

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til midlertidig Lov om Tillæg til Indkvarteringslovgivningen.

Valgt blev: *Alfred Andersen, M. Larsen, Villumsen, Smørum, Dahl, Holger Larsen (Odense A.), Chr. Hougaard, Valdemar Sørensen, Jørgen Jørgensen, Falk-Jensen, Poul Claussen, Victor Larsen, Hans Pinstrup, Edvard Sørensen og Nørskov.*

Man gik derefter til den sidst paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Opfyldning af Tankgrave m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 129; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 227).

Sagen sattes til Forhandling.

Smørum: Jeg vil begynde med at rette en Tak til den højtærede Arbejds- og Socialminister, fordi dette Lovforslag saa hurtigt blev udarbejdet og forelagt Rigsdagen. Lovforslaget er et godt Udtryk for Administrationens Fremsynethed, praktiske Sans — og jeg kan tilføje — Frygtløshed. Det har næppe været helt uden Risiko at fremskaffe de nødvendige Oplysninger paa et Tidspunkt, hvor der uden Tvivl var megen Nervøsitet hos Besættelsesmagten, og hvor de mest brutale Midler blev bragt i Anvendelse imod dem, der blev mistænkt for at modarbejde Tyskernes Interesser. I denne Forbindelse maa det jo erindres, at man her bevægede sig paa et af de mest ømtaalige Omraader, nemlig Tyskernes Befæstninger, og der skulde næppe meget til, for at Spionagespøgelset kunde blive manet frem.

Ved mit Arbejde i en af de Erstatningskommissioner, der har haft til Opgave at foretage Vurdering af de Skader, der er forvoldt ved de Anlæg, som Lovforslaget omhandler, har jeg haft god Lejlighed til at se, hvorledes Tyskerne stadig beslaglagde mere og mere Jord til deres militære Formaal. De begyndte at beslaglægge baade Jord og Bygninger straks efter Besættelsen, og de fortsatte dermed i stadigt stigende Omfang lige til den Dag, da Overgivelsen fandt Sted. Jeg har saaledes paa nært Hold haft Lejlighed til at følge denne triste Udvikling, set, hvorledes der Maaned efter Maaned stadig blev nedlagt flere og flere Ejendomme og inddraget mere og mere

Jord til Flyvepladser, Flakstillinger og andre tyske militære Formaal. Naar man saa længe Dag efter Dag gennem flere Aar har gaaet og set paa disse milelange Skyttegrave, Pigtraadsspærringer o. s. v., hele dette Ødelæggelses Værk, som Tyskerne har præsteret i den Tid, vort Land har været besat, føler man uvilkaarlig Glæde og Taknemmelighed ved, at vi saa hurtigt her i Rigsdagen har faaet et Lovforslag frem, der har til Formaal snarest muligt at faa udslettet Sporene af det Hærværk, der paa disse Omraader har fundet Sted.

Mange Tusinde Hektar af vort Lands gode Landbrugsjord henligger udyrket, op-rodet til Skyttegrave eller dækket af Pigtraadsspærringer, og dertil kommer, at disse Anlæg i mange Tilfælde er anbragt saaledes, at de foruden den Jord, der direkte er medgaaet til Anlægget, er til meget stor Gene for Driften af de omliggende Arealer. Ikke mindst af denne Grund gælder det derfor om, at der saa snart som muligt tages fat paa Søjfningen.

De saakaldte Tankgrave findes heldigvis ikke i større Udstrækning her paa Øerne. Det er i Jylland, særlig i Hjørring, Ringkøbing, Ribe og Haderslev Amter, at disse Anlæg findes. Der vil i disse Amter udkræves betydelige Arbejdsstyrker, hvis Arbejdet skal kunne tilendebringes inden for en rimelig Tid. Men selv om vi paa Øerne er blevet forskaanet for Tankgrave i større Stil, findes der dog adskillige militære Anlæg af betydeligt Omfang. Jeg tænker ikke her paa Flyvepladserne, som ikke omfattes af dette Lovforslag, men paa Flakstillinger, Skyttegrave og Pigtraadsspærringer m. m. Der findes f. Eks. saadanne Anlæg paa Refsnæs, paa Sjællands Odde, paa Amager og i Frederiksborg Amt — Anlæg, som det vil tage nogen Tid at faa fjernet, hvis der ikke anvendes betydelige Arbejdsstyrker. Men ud over disse store, samlede Arealer findes der rundt om i Kommunerne smaa Anlæg af Skyttegrave og Pigtraadsspærringer. Af Hensyn til den Betydning, det har særlig i disse Aar snarest muligt at faa Jorden under Kultur igen, og under Hensyn til den Betydning, det har for Ejerne af de Ejendomme, hvor Driften besværliggøres af disse Anlæg, vil jeg rette den Forespørgsel til den højtærede Arbejds- og Socialminister, om han ikke i de Tilfælde, hvor Arbejdet ikke er af større Omfang, vil finde det formaals-tjenligt, at det overlades til Kommunerne at faa Arbejdet udført. Efter det Kendskab, jeg har til alle disse smaa, spredte Anlæg, vil jeg tro, det vil være lettere at faa Arbejdet udført hurtigt ved et Samarbejde